

(Ενδεικτικές Απαντήσεις)

A1.

Εκείνος παρουσιάστηκε σ' αυτούς για να τον δουν να κάθεται σε ένα σκαμνί δίπλα στη φωτιά και να τρώει από (ένα) ξύλινο πιάτο. Περιφρόνησε τα πλούτη των Σαμνιτών και οι Σαμνίτες θαύμασαν τη φτώχεια του. Όταν δηλαδή σ' αυτόν είχαν προσφέρει πολύ χρυσάφι, σταλμένο από το δημόσιο ταμείο, για να το χρησιμοποιήσει, χαλάρωσε το πρόσωπό (του) με γέλιο και αμέσως είπε.

Φροντίζει και προνοεί να μην μαθευτούν τα σχέδιά μας από τους εχθρούς, αν αρπάξουν την επιστολή. Για τον λόγο αυτό στέλνει επιστολή γραμμένη στα ελληνικά. Συμβουλεύει τον απεσταλμένο, αν δεν μπορέσει να πλησιάσει, να δέσει την επιστολή στον ιμάντα του ακοντίου και να (τη) ρίξει μέσα στο στρατόπεδο. Στην επιστολή γράφει πως θα έλθει γρήγορα με τις λεγεώνες (του). Ο Γαλάτης, επειδή φοβήθηκε τον κίνδυνο, αποφάσισε να ρίξει το ακόντιο.

B1.

1. γ.
2. α.
3. δ.
4. β.
5. ε.

B2.

1. στ
2. α
3. δ
4. γ
5. β

Γ1.

noster
hostibus
tergorum
eques
maiore
caedi
illud/ illius
id
pondera
vultus
re
celerius/ celerimme
pericula

Γ2.

gesserint
cernetur
fite
miraturos esse/ miratos fore
allatum
utens ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

usus ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
usurus ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
dic
curabimus
misit
adeundo
potuisset
abice

Δ1. α.

eis: αντικείμενο στο *occurrunt*

assidentem: κατηγορηματική μετοχή αναφέρεται στο *se* (εξαρτάται από το *spectandum*)

risu αφαιρετική οργανική του τρόπου στο *solvit*

consilia υποκείμενο στο *cognoscantur*

ob rem εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός του εξωτερικού αναγκαστικού αιτίου στο *mittit*

Δ1. β.

Δευτερεύουσα ουσιαστική βουλητική πρόταση, που λειτουργεί ως αντικείμενο στα ρήματα *curat* και *providet*. Εισάγεται με τον βουλητικό σύνδεσμο *ne*, γιατί είναι αρνητική, και εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το περιεχόμενο της είναι απλώς επιθυμητό. Συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα (*cognoscantur*), γιατί εξαρτάται από ρήματα αρκτικού χρόνου (*curat* και *providet*) και αναφέρεται στο παρόν-μέλλον. Υπάρχει ιδιόμορφη ακολουθία χρόνων, γιατί η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της.

Δ2. α.

Nam cum ad eum magnum pondus auri publice missum attulissent, ut eo uteretur, vultum risu solvit et protinus dixit:

missum = επιθετική μετοχή

pondus auri, quod missum erat. (ή *missum est*)

Gallus, periculum veritus, constituit ut tragulam mitteret. *veritus* = αιτιολογική μετοχή.

Quod/ quia/ quoniam Gallus periculum veritus erat. (ή *veritus est*) (αντικειμενική αιτιολογία)

Quod/ quia/ quoniam Gallus periculum veritus esset. (υποκειμενική αιτιολογία)

Cum Gallus periculum veritus esset. (αιτιολογία ως αποτέλεσμα εσωτερικής λογικής διεργασίας)

Δ2. β.

Ego cum legionibus celeriter adero.